

HET DELICATE EVENWICHT TUSSEN EIGENBELANG
EN HET BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

Leiderschap en aspiraties

Het leven dat we leiden is, met alle weerbarstigheid van dien, van een ongekende en onweerstaanbare onvermijdelijkheid. Er is geen ontkomen aan en zet ons aan, ja, dwingt ons tot actie, tot handelen. Elke dag opnieuw. Wat zet ons in beweging? Wat houdt ons gaande? Wat is onze drijfveer, of wellicht zijn er meerdere. Aspiratie is een begrip dat hiermee verband houdt. **BEN CLAESSENS**

De vraag die opkomt is 'Waarom staan we op?'. Bij het opstaan kennen we allemaal wel het gevoel van een 'gezonde tegenzin' en evenzeer de 'energieke spanning' waarmee we de dag instappen, een dag die, ondanks een gevulde agenda, per definitie ongewis is. Wat staat ons te wachten? Wie komen we tegen? Wat zal het gemoed en de sfeer zijn? Voor de een kan dat een onbestemd gevoel wekken, bij de ander een verwachtingsvolle houding. De een brengt de dag meer routinematig door, van de ander worden wat meer vermogens tot aanpassing en inspelen op onverwachte omstandigheden verwacht. Maar ongeacht wat we doen, ieder wordt in meer of mindere mate gedreven, je kan ook zeggen bewogen tot handelen. De drijfveren kunnen zeer uiteenlopend zijn. 'Aspiratie' is hun paraplu.

We onderscheiden aspiraties als eerezucht, verlangen, streven. In dit bestek willen we uitgaan van drijfveren in relatie tot belangen en verantwoordelijkheden. Zijn aspiraties op het eigen welzijn en belang gericht of op dat van de gemeenschap gericht? Iemand kan geheel gefocust zijn op het behalen van doelen voor zichzelf, in termen van geld, positie,

macht. Een ander streeft meer ten dienste van de gemeenschap. Met andere woorden, laten we ons streven en wat daaruit voortkomt bepalen door doelen voor onszelf of worden we gevoed door wat we zien wat nodig is voor de omgeving, vanuit een gemeenschapsgevoel?

Aspiraties vragen om frequente voeding. Ze functioneren als vermogens met batterijen die met regelmatig moeten worden opgeladen en de vraag daarbij is, waar halen we de energie uit? Uit welke bron putten we? Een begrip dat aan aspiratie verwant is, is 'inademen' en 'aanblazen'. Wat geeft ons energie?

Aspiraties kunnen we aldus in verband brengen met het thema van 'levensvervulling'. Zingeving. Waar stoppen we wel en waar stoppen we geen energie in? Waar liggen de prioriteiten? En hoe behouden we daar een klaar zicht op? De kernvragen voor het individu hierbij zijn telkens weer: Hoe staat ik in de situatie? Wat staat mij te doen? Wat ligt er op mijn weg, uitgaande van mijn aspiratie? Wat is mijn verantwoordelijkheid? Het begrip 'verantwoordelijkheid' is in dit bestek wezenlijk. In dat begrip zit het woord 'antwoord'. In het Engels is dat hetzelfde: responsibility. Respons. Daaraan verbonden is

de vraag: Welk antwoord geef ik in een gegeven situatie en onder de gegeven omstandigheden?

We kunnen onszelf oefenen in het transparant houden van wat ons te doen staat en op de wijze waarop we handen en voeten geven aan aspiraties. Er is daarvoor geen handleiding voorhanden, omdat het leven geen handleiding kent. Elke dag, ieder

ASPIRATIES KUNNEN
WE RELATEREN AAN
'LEVENSVERVULLING'

moment is een volstrekt open, niet eerder ingevulde ruimte, waarin het onvoorziene en onvermijdelijke plaatsvindt. Ieder leven is dientengevolge een ongebaand pad dat alleen de persoon in kwestie kan gaan en waarbij die persoon verantwoordelijk is voor het eigen doen en handelen. De vragen hierbij: Hoe doen we dat? Vanuit welke aspiratie?

DE AUTEUR IS
HOOFDREDACTEUR
VAN PLATFORM
PROFIELACTUEEL

